

வாரிய செப்தியைக் கொண்ட

சிறிய புத்தகம்

[10:1-8, 11]

நமது முந்திய இரண்டு பாடங்களும் ஆறாம் எக்காளத்தைச் சுற்றிச் சுழன்றன. நாம் அதிகாரம் 10ஐத் தொடங்குகையில், கடைசி எக்காளத்தில் இருந்து வரும் பேரொலிக்காக நாம் காத்திருக்கின்றோம். அதற்குப்பதிலாக, மற்ற தரிசனங்களின் விபரங்கள் கொண்ட இரு அதிகாரங்களினால் எடுத்துரைப்பு இடைமறிக்கப்படுகிறது. கடைசி எக்காளம் 11:15க்கு வரும் வரையிலும் ஊதப்படாது.

ஆறாம் முத்திரை உடைக்கப்படுதலுக்கும் (6:12-17), ஏழாம் முத்திரை உடைக்கப்படுதலுக்கும் (8:1-5) இடையில் நாம் இதே வகையான இடைமறித்தலைக் கொண்டிருந்தோம். அந்த இரு முத்திரைகள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையில் நாம், 144,000 பேர் முத்திரையிடப்படுதலையும் (7:1-8) அரியணைக்கு முன்பாக எண்ண இயலாத சேனையின் தரிசனத்தையும் (7:9-17) கொண்டிருந்தோம்.

இருப்பினும், முத்திரை இடைமறித்தல் என்பது எக்காள இடைமறித்தலில் இருந்து மாறுபட்டுள்ளது: முத்திரைகளுக்கு இடையிலான இடையிசை என்பது சபையை ஆறுதல்படுத்துதல் என்பதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த வேளையில், எக்காளங்களுக்கு இடையிலான இடையிசை என்பது சபைக்கு அறைகூவல் விடுப்பதை நோக்கங்கொண்டிருந்தது. முந்தியது, “இந்த உபத்திரவங்கள் வரும்போது சபைக்கு என்ன நேரிடும்?” என்ற கேள்விக்கு பதில் அளித்த எடுத்துரைப்பாக வெடித்திருக்கையில், தற்போதய “இந்த உபத்திரவ காலங்களின்போது சபை என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் உரைக்கிறது.

“இடைமறித்தல்.” “இடையிசை,” மற்றும் “வெடித்தல்” போன்ற வார்த்தைகளை நான் பயன்படுத்தி இருந்தாலும், 10:1-11:14 பகுதியானது முக்கியமற்றதாக உள்ளது என்றோ அல்லது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் நோக்கத்தில் இருந்து யோவான் புறம்பே திரும்பி விட்டார் என்றோ நான் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை என்பதைத் துரிதமாய்க் கூற என்னை அனுமதியுங்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் திறப்பு வரிகளில், இப்புத்தகத்தின் செய்தியைக் கேட்டு அதைக் கைக்கொள்கின்றவர்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது (1:3). 10:1-11:14 போன்ற

பகுதிகளின்றி, நாம் எவற்றைக் “கைக்கொள்ள” வேண்டும் என்பதை மிகச்சரியாக அறிவதை இழந்திருப்போம். தோற்றத்தில் சுற்றுவழியாகத் தோன்றும் இவைகள் இப்புத்தகத்தின் அதிக மதிப்புள்ள பகுதிகளில் உள்ளன. இவைகள் கிறிஸ்தவர்களைச் செயல்பாட்டின் நடுவில் வைத்து தேவனுடைய மாபெரும் திட்டத்தில் நமது பணிப்பொறுப்புப் பற்றி நமக்குக் கூறுகின்றன.

10:1-11:14ல் மூன்று விசேஷித்த அறைகூவல்கள் விரிவாக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் முதல் அறைகூவலானது அதிகாரம் 10ல் காணப்படுகிறது, இது தேவனுடைய செய்தியின்மீதும், அது எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதன் மீதும் கவனம் குவிக்கிறது. இந்தப் பாடத்தில் நாம், அந்தச் செய்தியை மதித்தலுக்கான அவசியத்தின்மீது கருத்தை ஒருமுகப்படுத்துவோம். அடுத்த எடுத்துரைப்பு, செய்தியை ஏற்புடையதாக்குதல் மீதானதாயிருக்கும்.

செய்தியின் மாட்சிமையை மதித்தல் (10:1, 2)

பாவம் செறிவடைந்துள்ள ஒரு சமூகத்தை நாம் எதிர்கொள்ளுகையில், சிலவேளைகளில் நாம் சிறுமையானவர்களாகவும் பலமற்றவர்களாகவும் இருப்பதாக உணருகின்றோம். தொடக்க கால சபையின் உறுப்பினர்கள் ரோமாபுரியின் பலத்தையும் வல்லமையையும் எதிர்கொண்டபோது இதே உணர்வுகளைச் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். அதிகாரம் 10ன் தொடக்கக் காட்சியானது, யோவானுக்குத் செய்தியொன்றைக் கொடுத்துவரும்படிக்கு பெரும்வடிவம் (பலத்த தூதன்) ஒன்றைத் தேவன் அனுப்புகையில், வல்லமை மற்றும் பலம் பற்றிய மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்தை முன்வைக்கிறது:

பின்பு, பலமுள்ள¹ வேறொரு தூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கிவரக்கண்டேன்; மேகம் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தது, அவனுடைய சிரசின்மேல் வானவில்லிருந்தது, அவனுடைய முகம் சூரியனைப்போலவும், அவனுடைய கால்கள் அக்கினி ஸ்தம்பங்களைப்போலவும் இருந்தது. திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறு புஸ்தகம் அவன் கையில் இருந்தது (வசனங்கள் 1, 2அ). (“சிறு புத்தகம் வைத்திருந்த தூதன்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

முன்னதாக யோவான், “புஸ்தகத்தைத் திறக்கவும் அதின் முத்திரைகளை உடைக்கவும் பாத்திரவான் யார் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூறுகிற பலமுள்ள ஒரு தூதனை” கண்டிருந்தார் (5:2). இப்போது “இன்னொரு பலமுள்ள தூதன்” தோற்றம் அளித்தார்.

அமெரிக்காவில், தூதர்கள் (பற்றிய கருத்து) பொருளற்ற ஆர்வமாகியுள்ளனர்(து). தூதர்களின் படங்கள் மற்றும் பிற பிரதிநிதித்துவப் பொருட்கள் பல இல்லங்களில் உள் அலங்காரத்தின் பகுதியாகியுள்ளன. இருப்பினும், வர்த்தக உற்பத்திப் பொருட்களாகிய இவற்றில் எதுவும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 10ல் வருகின்ற, மேகத்தை உடுத்திய,

வானவில்லைக் கிரீடமாகத் தரித்த, பிரகாசிக்கிற முகமும் தகிக்கிற கால்களும் கொண்ட ஜீவியை (தூதனை)ப்போல் இருப்பதில்லை. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் தூதர்கள், “ரூபனின் எண்ணெய்ச் சித்திரங்களில்” உள்ள வளப்பமான அன்பார்ந்த பிள்ளைகளாகவோ, அல்லது கிறிஸ்துமஸ் நாடகங்களில் வருகிற கலகலப்பூட்டும், காக்கைப்பொன் சுற்றுப்பட்டை கொண்ட சிறுபெண்களாகவோ இருப்பதில்லை, ஆனால் அவர்கள் உண்மையான தூதர்களாக, இறைவெளிப்பாட்டுத் தூதர்களாக - பரந்துவிரிந்த, அக்கினி போன்றதாகவும் அடிவைப்பினால் கடலைக் கடக்கின்ற, தங்கள் நாசியில் நரகத்தையும், தங்கள் கண்களில் பரலோகத்தையும் கொண்டுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர்” என்று யூஜீன் பீட்டர்ஸன் அவர்கள் கவனித்துள்ளார்.³ வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம், “தூதர்கள் எனப்படுவோர் சுரமண்டலங்களை இசைத்து மயக்கும் பெண்தன்மை கொண்ட உயிரினங்கள் என்பதாகத் தருகிற எந்தக் கருத்தையும் உடனடியாகவும் என்றென்றைக்கும்” நீக்கிப்போட வேண்டும் என்று மிகாயில் வில்காக் அவர்கள், கூறினார்.⁴

வசனம் 1ல் பலத்த தூதன் பற்றிய விவரிப்பு, பிதா மற்றும் குமாரன் தொடர்பாக முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட சில சொற்றொடர்களை எனக்கு நினைவூட்டுகிறது: தூதனைப் பற்றி, “மேகம் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தது” என்று கூறப்படுகிறது, இயேசு “மேகங்களுடனே வருகிறார்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது (1:7). செய்தியாளர், “சிரசின்மேல் வானவில்லிருந்தது,” தேவனுடைய “சிங்காசனத்தைத் சுற்றி ஒரு வானவில்லிருந்தது” (4:3). தூதனுடைய முகம் “சூரியனைப்போல்” இருந்தது, அதுபோலவே, மனுஷ குமாரன் பற்றிய தரிசனத்தில், இயேசுவின் முகமும் “வல்லமையாய் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப்போலிருந்தது” (1:16). தூதனுடைய கால்கள் “அக்கினி ஸ்தம்பங்களைப்போல” இருந்தன. இது “உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம்போலிருந்தது” (1:15) இயேசுவின் பாதங்களை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. இந்த விபரங்கள் - இத்துடன் இந்தத் தூதர் பரலோகத்தில் இருந்து இறங்கி வந்தார் என்ற விபரமும் இணைந்து - இவர்கர்த்தருடைய தூதுவர் என்று வலியுறுத்துகின்றன.⁵

நியாயத்தீர்ப்பு அடையாளங்களின் (மேகம், சூரியன், அக்கினி ஸ்தம்பம்) ஒன்றிணைவும், இரக்கத்தின் அடையாளமும் (வானவில்) தூதன் கொண்டுவந்த செய்தியை எடுத்துரைக்கின்றன: நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் இரக்கம் பற்றிய கசப்பும் இனிப்புமான ஒரு செய்தி (10:9, 10).

இந்த செய்தியானது அந்தத் தூதனுடைய கையில் இருந்த “திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறு புஸ்தகத்தில்” அடங்கியிருந்தது (வசனம் 2அ). இந்தச் சிறிய, திறக்கப்பட்ட புத்தகச் சுருளானது இவ்வதிகாரத்தின் கவனக்குவிப்பாயுள்ளது; இது பலவசனங்களில் மொத்தம் பதினோரு முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁶ இவ்வதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ள விபரங்கள், தேவனிடத்தில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட இந்த விலையுயர்ந்த கல்லுக்கான காட்சியை அமைத்து, இதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. லியோன் மோரீஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்,

உலகமானது கிறிஸ்தவர்களை, சிறிய முக்கியத்துவமற்ற சபையில் உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் அவமதிக்கிறது. இது அவர்கள் எண்ணப்படாதவர்களாக நிற்கின்றனர் என்ற கருத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அவர்களின் விசுவாசம் தேவனுடைய வசனத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது மற்றும் அந்த வசனம் இந்தப் பெரிய உருவத்தின் கரங்களில் உள்ளது, இந்த உருவம், நிலத்திலும் கடலிலும் பரந்து விரிந்துள்ளது. தேவனுடைய வசனமானது மிக மேன்மையான வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்துள்ளது. இது மனிதர்களின் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் மேலானதாக உள்ளது.⁷

இந்தச் சிறு புத்தகத்தை “தேவனுடைய வசனம்” என்று மோரீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இது “அந்தச் ‘சிறு புத்தகம்’ என்பது என்னவாக இருந்தது?” என்ற கேள்வியைக் கொண்டு வருகிறது. உறுதிப்பாட்டின் அளவையுடன் நாம் சில கூற்றுக்களை ஏற்படுத்த முடியும்:⁸ (1) இந்தப் புத்தகம், தேவனுடைய முற்றான திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் எடுத்துரைத்தது: இந்தப் பாடத்தின் பிற்பகுதியில் “தேவ இரகசியம்” (10:7) என்ற சொற்றொடரின் குறிப்புகளைக் காணவும். (2) இது சுவிசேஷத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது: 10:7ல் “preached” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்”¹⁰ என்று நேரடி அர்த்தப்படுகிறது (தமிழில் 10:6ல் “சுவிசேஷமாய் அறிவித்தபடி” என்றுள்ளது). (3) இதன் செய்தியானது கசப்பும் இனிப்புமாய் இருந்தது (10:9, 10). (4) இதன் பொருளடக்கமானது தீர்க்கதரிசனத்திற்கான யோவானின் ஊழியத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது: யோவான் அந்த புத்தகத்தை உண்டா பின்பு, அவர் அந்த ஊழியத்தை தொடங்க ஆயத்தமானார் (10:10, 11).

இந்தச் சிறு புத்தகம் என்பது முழு வேதாகமம் என்பதாகவோ அல்லது வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதியாகவோ இருக்கலாம் என்று பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் நம்பி இணங்கியுள்ளனர். இது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திற்குப் பின்னணியை அளித்த பழைய ஏற்பாட்டின் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது என்று நம்புவதைச் சிலர் விரும்பித் தேர்ந்து கொள்கின்றனர். இந்தப் புத்தகம் புதிய ஏற்பாட்டை அதன் முழுமைத் தன்மையில் கொண்டிருந்தது என்று சிலர் நம்பி இணங்குகின்றனர். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் யோவானுக்கு முன்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டிராத பகுதிகள் இந்தச் சிறு புத்தகத்தில் அடங்கியிருந்தன என்பது மிகவும் பொதுவான/சாதாரணமான விளக்கமாக உள்ளது: ஒருவேளை இது, அதிகாரம் 11ஆக இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை இது, அதிகாரம் 12முதல் இப்புத்தகத்தின் முடிவுப் பகுதிவரையுள்ளதாக இருக்கலாம்.¹¹

இவ்வசனப் பகுதியானது, இந்தச் சிறு புத்தகத்தின் உண்மையான பொருளடக்கங்கள் பற்றி எதையும் வெளிப்படுத்துவதில்லை என்பதால், இவ்விஷயம் குறித்து நாம் போதனையில் சரியானவர்களாய் இருக்க முடியாது.¹² இருப்பினும் நாம், பின்வருவது குறித்துப் போதனையில்

சார்ந்தவர்களாய் இருக்க முடியும்: இந்தச் சிறு புத்தகம் தேவனிடமிருந்து வந்த செய்தியைக் கொண்டிருந்தது - எனவே இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாயிருந்தது!

தேவன் பேசும்போதெல்லாம், மக்கள் கவனிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும் (சங்கீதம் 81:8, 11, 13)!

செய்தியின் உலகளாவிய தன்மையைப் பாராட்டுங்கள் (10:2, 3, 5, 8, 11)

செய்தியின் முக்கியத்துவமானது அடுத்துள்ள விபரத்தில் மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டது: பரலோக செய்தியாளர், “தனது வலது பாதத்தைச் சமுத்திரத்தின்மேலும்,¹³ தனது இடதுபாதத்தைப் பூமியின்மேலும் வைத்து” (வசனம் 2ஆ). இவ்விபரங்கள் நமது வசனப்பகுதியில் மூன்று முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (வசனங்கள் 2, 5, 8), இது விசேஷித்த முக்கியத்துவத்தை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது.

தூதனின் நின்றநிலைத் தோற்றம் வெற்றி வீரனுடைய தோற்றமாய் இருந்தது. அவர் தமது பாதங்களை நிலத்தின்மீதும் சமுத்திரத்தின்மீதும் வைத்திருந்தார் என்ற உண்மையானது, இரண்டின்மேலுள்ள அதிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், இது அவர் கொண்டுவந்த செய்தி, விரிவளவில் உலகளாவியதாக இருந்தது என்பதைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. படைப்பு முழுமைக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படும் வகையிலான குரலில் (வசனங்கள் 3ஐ 5:2, 3 உடன் ஒப்பிடவும்) தூதன் மகாசத்தமாய் ஆர்ப்பரித்தார் (வசனம் 3) என்ற உண்மையினால், முடிவானது மறுவலியூட்டப்படுகிறது. இது, யோவானின் அறிவித்தலானது “அநேக ஜனங்களையும், ஜாதிகளையும், பாஷைக்காரரையும், ராஜாக்களையும்” - இது வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தின் வேறொரு இடத்தில் எங்குமுள்ள எல்லா நபர்களையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்ட அட்டவணையாகும் (7:9; 11:9; 17:15ஐக் காணவும்) - உள்ளடக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது, இவ்வதிகாரத்தின் முடிவு வார்த்தைகளினால் மறுபடியும் வலியுறுத்தப்படுகிறது (வசனம் 11).

தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் பற்றிய அவரது வெளிப்படுத்துதல் என்பது, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒருசிலருக்கு மாத்திரமானது அல்ல. இது “உலகம் அனைத்திற்குமானது” (மாற்கு 16:15), “சகல ஜாதிகளுக்கும் (இனங்களுக்கும்) ஆனது” (மத்தேயு 28:19), “எல்லா மனுஷருக்கும் ஆனது” (1 தீமோத்தேயு 2:4; தீத்து 2:11) - இது உங்களையும் உள்ளடக்குகிறது!

செய்தியின் தடை வரம்பை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (10:3, 4)

இந்தச் சிறு புத்தகம் திறக்கப்பட்டதாயிருந்து, இதன் செய்தியை ஒவ்வொருவருக்கும் காணக்கிடைக்கச் செய்தது என்பது இதன் குறிப்பிடத்

தக்க அம்சங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. தேவன் நமக்கு, “ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும்” கிடைக்கச் செய்துள்ளார் (2 பேதுரு 1:3) என்பதை அறிதல் அற்புதமானதாக உள்ளது. நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கும் நாம் மரிக்கும்போது பரலோகத்திற்குச் செல்வதற்கும், நாம் அறிந்திருக்க வேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் அவர் நமக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதற்கு மறுபுறத்தில் நாம், ஒவ்வொன்றையும் அறிய வேண்டிய அவசியமில்லை;¹⁴ சில சத்தியங்களைப் பிதாவானவர் அறிவிக்கவில்லை/ வெளிப்படுத்தவில்லை. “மறைவானவைகள் நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தருக்கே உரியவைகள்” (உபாகமம் 29:29அ). “வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதைப் போலவே, மறைக்கப்பட்டுள்ளதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது” என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

நாம் அறிய விரும்பும் விஷயங்கள், நாம் பதில் அளிக்கப்பட்டிருக்க விரும்பும் கேள்விகள் உள்ளன, ஆனால் இவற்றைப் பற்றி வேதாகமம், ஒரு கல்லறையைப்போல அமைதியாய் இருக்கிறது. வேதாகமம், நமது ஆர்வத்தை திருப்திப்படுத்துவதற்காக எழுதப்படவில்லை, ஆனால் “உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும்” (2 தீமோத்தேயு 3:17) தேவையானவற்றை நமக்குக் கொடுக்கிறது. நிகழ்ச்சிகளின் அடுத்த வரிசையானது, சிலவேளைகளில் தேவன், அவரது மக்கள் அறிய அவசியமற்றதாக உள்ள தகவலை வெளியிடாது வைத்துக்கொள்கிறார் என்ற சத்தியத்தை விவரிக்கிறது.

தூதன், “சிங்கம் கொச்சிக்கிறதுபோல மகாசக்தமாய் ஆர்ப்பரித்தான்,¹⁵ அவன் ஆர்ப்பரித்தபோது ஏழு இடிகளும் சத்தமிட்டு முழங்கின” (வசனம் 3). “ஏழு இடிகள்” என்ற சொற்றொடர் நமது கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது. நாம், ஏழு சபைகளுக்குக் கடிதங்களை, ஏழு முத்திரைகள் உள்ள புத்தகத்தை, ஏழு எக்காளங்களைக் கொண்டுள்ளோம். இப்போது நாம் “ஏழு இடிகளை” கொண்டுள்ளோம்.¹⁶ நாம் எதிர்ப்பார்ப்பில் முன் சாய்கின்றோம்; இந்த இடிகள் யோவானிடத்தில் - மற்றும் நம்மிடத்தில் - என்ன கூறும்?

“அவ்வேழு இடிகளும் தங்கள் சத்தங்களை முழங்கினபோது, நான் எழுதவேண்டுமென்றிருந்தேன்” என்று யோவான் கூறினார் (வசனம் 4அ).¹⁷ இது ஒரு இயல்பான பதில்செயலாக இருந்தது. அவருக்குத்தான் (ஏற்கனவே), “நீ காண்கிறதை (மற்றும் மறைமுகக் கருத்தில், நீ கேட்கிறதை) ஒரு புஸ்தகத்தில் எழுது” என்று கூறப்பட்டு இருந்ததே (1:11அ). அவர், “நீ கண்டவைகளையும், இருக்கிறவைகளையும், இவைகளுக்குப்பின்பு சம்பவிப்பவைகளையும் எழுது” என்று கட்டளையிடப்பட்டிருந்தார் (1:19). அவர் ஏழு இடிகளின் செய்தியைக் கேட்ட போது, பின்பு அவர் அனேகமாக தமது எழுதுகோலை மைப்புட்டியில் முக்கியெடுத்து, தமது பார்சுமென்ட் தாளில் தாமாகவே அந்த எழுதுகோலை நகர்த்தத் தொடங்கியிருப்பார்.

அவர் அவ்வாறு செய்தபோது - திகைப்புக்குரிய வகையில்! - அவரைக் கர்த்தர் நிறுத்தினார்: “ஏழு இடிமுழக்கங்கள் சொன்னவைகளை நீ எழுதாமல் முத்திரைபோடு¹⁸ என்று வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகக் கேட்டேன்” (வசனம் 4ஆ).¹⁹

ஏழு இடிகளின் செய்தி என்னவாக இருந்தது?²⁰ என்பது பற்றியும் யோவான் பதிவுசெய்வதற்கு தேவன் அவரை அனுமதிக்காதது ஏன்?²¹ என்பது பற்றியும், விளக்கவுரையாளர்கள் எத்தனை பக்கங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது காண்பதற்குத் திகைப்பாகவும் வேடிக்கையாகவும் உள்ளது. “என்ன” என்பதை நாம் அறிய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பியிருந்தால், அதை யோவான் எழுதுவதற்கு அவர் (தேவன்) அனுமதித்திருப்பார். “ஏன்” என்பதை நாம் அறியவேண்டும் என்று தேவன் விரும்பியிருந்தால், அவர் அதை நமக்கு கூறியிருக்கக் கூடும். கர்த்தருடைய அமைதியை மதித்தல் என்பது நமக்கு எவ்வளவு கடினமானதாக உள்ளது!

ஏழு இடிகளின் செய்தியை யோவான் பதிவுசெய்யத் தேவன் அனுமதிக்காதிருந்தார் என்ற உண்மையானது, நம்மில், கிறிஸ்து எப்போது திரும்பவும் வருவார் என்பதை மிகச்சரியாகவும், அந்த நிகழ்ச்சிக்கு முன்னும் பின்னும் என்ன நடக்கும் என்பதைக் குறிப்பாகவும் அறிந்துள்ளதாக உரிமைகோருகின்ற எவரும் இந்த தகவலைச் சாத்தியக்கூறான வகையில் கொண்டிருக்க இயலாது என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. புதிரின் அத்தியாவசியமான பாகம் ஒன்று தவறியிருப்பதால், அவர்கள் கட்டமைக்கின்ற எந்த இறையியல் வெளிப்பாட்டுக் காட்சியும் சந்தேகத்திற்கு உரியதாகிறது!

இடிமுழக்கங்கள் முத்திரையிடப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றிய அறிவானது, இந்தப் புத்தகத்தின் அடிப்படையிலான தீர்க்கதரிசனத்தின் சில திட்டங்களைப் பண்பாக கொண்டுள்ளதான நாள்குறிப்பிடும் வகைக்கு எதிரான எச்சரிக்கையாக இருக்கிறது என்பது நமது இன்னொரு மதிப்பாகும்.²²

... எதிர்காலத்தைப் பற்றிய முன்னுரைத்தல்களை ஏற்படுத்துவதில் நாம் ஜாக்கிரதையாய் இருப்போமாக: நாம் மிக முக்கியமான ஒரு காரணியை விட்டு விட்டிருக்கலாம்!²³

... இந்த இடிமுழக்கங்கள் கூறியது என்ன என்பதை மனிதர்கள் அறியாத வரையில் (அவர்கள் இதை ஒருபோதும் அறியப்போவ தில்லை), இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தேதியிடுதல் என்பதற்கு ஒரு முடிவு இருக்க வேண்டும்.²⁴

எதிர்பாராத வேளையில் தாம் வரப்போவதாக இயேசு கூறினார் (மத்தேயு 24:44; 1 தெசலோனிகேயர் 5:2; 2 பேதுரு 3:10; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:3ஐக் காணவும்). மேலும் அவர், “அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் என் பிதா ஒருவர்தவிர மற்றொருவனும் அறியான், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள்” என்றும் கூறினார் (மத்தேயு 24:36). தேவனுடைய மவுனத்தை நாம் மதிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் கூறுகின்றேன்.

செய்தியின் மாற்றமுடியாத தன்மையை ஒப்புக்கொள்ளுதல் (10:5-7)

இடிமுழக்கங்கள் கூறியதைப் பதிவுசெய்ய வேண்டாம் என்று யோவானுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட பின்பு, மாண்பு மிகுந்த ஒரு காட்சியை நாம் காணுகின்றோம். “சமுத்திரத்தின்மேலும் பூமியின்மேலும் நிற்கிறதாக நான் கண்ட தூதன், தன் கையை வானத்திற்கு நேராக உயர்த்தி” (வசனம் 5).²⁵ இது பரலோகத்தில் வாசம் பண்ணுகின்ற தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு ஆணையை மேற்கொள்வதற்கான வழக்கமான செய்கையாக நீண்ட காலமாக நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. (உபாகமம் 32:40; தானியேல் 12:7ஐக் காணவும்).²⁶

பின்பு தூதன், “வானத்தையும் அதிலுள்ளவைகளையும், பூமியையும் அதிலுள்ளவைகளையும், சமுத்திரத்தையும் அதிலுள்ளவைகளையும் சிருஷ்டித்தவரும், சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவருமானவர்மேல் ஆணையிட்டுச் சொன்னான்”²⁷ (வசனம் 7). ஆணையொன்றுக்கு இதைவிட அதிகம் மனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு முன்னுரையைக் கற்பனை செய்தல் கடினமானதாக இருக்கும்!²⁸ எனவே இதைத் தொடர்ந்து வந்த ஆணையானது வழக்கத்திற்கு மாறான விளைவுள்ளதாய் இருக்க வேண்டும்:

இனி காலம் செல்லாது, ஆனாலும் தேவன் தம்முடைய ஊழியக்காரராகிய தீர்க்கதரிசிகளுக்குச் சவிசேஷமாய் அறிவித்தபடி, ஏழாம் தூதனுடைய சத்தத்தின் நாட்களிலே அவன் எக்காளம் ஊதப்போகிறபோது தேவரகசியம் நிறைவேறும் (வசனம் 6).

இந்தப் பரிசுத்த ஆணையின் முழுமையான தனிச்சிறப்பை உய்த்துணர்வதற்கு நாம், இதில் உள்ள இரு சொற்றொடர்களைப் பரிசோதிக்க வேண்டும். முதலாவது நாம், “காலம் செல்லாது” என்ற சொற்றொடரைப் கண்ணோக்குவேம்: KJV வேதாகமத்தில் “தாமதம்” [“delay”] என்ற வார்த்தைக்குப் பதில் “காலம்” [“time”] என்றுள்ளது - இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள *chronos*²⁹ என்ற கிரேக்க வார்த்தை “காலம்” என்பதற்கான வார்த்தைகளில் ஒன்றாக இருப்பதால், இது மோசமான மொழிபெயர்ப்பாயிருப்பதில்லை. KJV வேதாகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பின் நித்தியத்துவம் தொடங்கும்போது, “காலம் என்பது இராதொழியும்” என்ற கருத்தை மனிதர்கள் பரவலாக மேம்படுத்திப் பற்றிக்கொண்டிருந்தனர். அது உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாதிருக்கலாம்,³⁰ ஆனால் இவ்விடத்தில் தூதன் ஏற்படுத்தியது இந்தக் கருத்தல்ல. தொடர்ந்து வருகிற வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். “தேவரகசியம்” நிறைவேறுவதற்கான காலம் வந்திருந்தது - அதாவது, தேவரகசியம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு இனியும் அதிக காலம் செல்லாது - என்பதை தூதன் வலியுறுத்தினான். *Chronos* என்பதை “தாமதம்”³¹ என்றும் மொழிபெயர்க்க முடியும் என்பதாலும், “தாமதம்”

என்பது இவ்வசனத்தின் அர்த்தத்தை மிகச்சரியாக தெரிவிப்பதாலும், அந்த வார்த்தையானது NASB, NKJV மற்றும் பெரும்பான்மையான பிற மொழி பெயர்ப்புக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது நாம், “தேவரகசியம்” என்ற வார்த்தையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். (புதிய ஏற்பாடு முழுவதிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது³²) “இரகசியம்” என்ற வார்த்தையானது, வேதாகமத்தை இரகசியத்தின் புத்தகமென்றும், அதன் “ஆழமான சத்தியங்கள்” விசேஷித்த உட்கண்ணோக்கு கொண்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருசிலரால் மாத்திரமே புரிந்து கொள்ளப்பட முடியும் என்றும் கருத்து ஏற்படுத்த விரும்புகின்றவர்களால் ஏற்படையதல்லாத வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சட்டப்படியாக, புதிய ஏற்பாடானது “இரகசியம்” என்ற வார்த்தையை தெளிவற்றதாக்குதல் அல்லது “புரிந்து கொள்ளுதலைத் தடைப்படுத்துதல்” என்று அர்த்தப்படும்படிக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை.³³ மாறாக, “இரகசியம்” என்பது கடந்த காலத்தில் புரிந்து கொள்ளப் படாதிருந்தும், இப்போது கர்த்தரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதுமாகிய விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.³⁴ இவ்விதமாகப் பவுல் “ஆதிகாலங்களுக்கும் தலைமுறைதலைமுறைகளுக்கும் மறைவாயிருந்து, இப்பொழுது அவருடைய பரிசுத்தவாண்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்ட இரகசியமாகிய தேவவசனத்தை” பற்றிப் பேசினார் (கொலோசெயர் 1:25). அவர் எபேசியருக்கு நிருபத்தை எழுதியபோது, தேவன் “இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார்” என்று வலியுறுத்தினார் (எபேசியர் 1:10; 3:3, 4, 9ஐக் காணவும்).

ஒருகாலத்தில் “மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்து” ஆனால் இப்போது “அவரது பரிசுத்தவாண்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள (அல்லது அறியவைக்கப்பட்டுள்ள)” இந்த “இரகசியம்” என்ன? புதிய ஏற்பாட்டில், நாம் “ராஜ்யத்தின் இரகசியத்தைப்” பற்றி (மாற்கு 4:11), தேவனுடைய திட்டங்களிலும் நோக்கங்களிலும் புறஜாதியார் இணைவிக்கப்படுவது எவ்வாறு என்ற “இரகசியம்” பற்றி (ரோமர் 11:25; எபேசியர் 3:4-6), உயிர்த்தெழுதலின் “இரகசியம்” பற்றி (1 கொரிந்தியர் 15:51). கிறிஸ்துவுக்கும் அவரது சபைக்கும் இடையில் உள்ள உறவின் “இரகசியம்” பற்றி (எபேசியர் 5:32), “சுவிசேஷத்தின் இரகசியம்” பற்றி (எபேசியர் 6:19). “கிறிஸ்துவின் இரகசியம்” பற்றி (கொலோசெயர் 4:3) “தேவபக்திக்குரிய இரகசியம்” பற்றி (1 தீமோத்தேயு 3:16) மற்றும் விசுவாசத்தின் இரகசியத்தைப் பற்றி (1 தீமோத்தேயு 3:9) வாசிக்கின்றோம். இந்த “இரகசியங்கள்,” இயேசுவிற்குள் அவர் மூலமாக மீட்பு என்பதற்கான தேவனுடைய திட்டம் என்ற மாபெரும் இரகசியத்தின் பாகமாக உள்ளன.

“தேவனுடைய இரகசியத்தை” பவுல், “... கிறிஸ்துவுக்கும் உரிய இரகசியத்தை ... அவருக்குள் ஞானம் அறிவு என்பவைகளாகிய பொக்கிஷங்களெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது” (கொலோசெயர் 2:2, 3) என்று விளக்கினார். கொலோசெயர் 1:27ல் அவர் “கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருப்பதே அந்த இரகசியம்” என்று குறிப்பிட்டார். எபேசியர் 3ல் அவர் “இரகசியம்” என்று எழுதியபோது

(வசனங்கள் 3, 4, 11ஐக் காணவும்), அவர் “சுவிசேஷத்தின்” முக்கியத்துவம் பற்றியும் (வசனம் 6), “சபையின்” தனிச்சிறப்புப் பற்றியும் (வசனம் 10) பேசினார், பின்பு அவர், “இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்த தேவனுக்குள்ளே ஆதிகாலங்கள் முதல் மறைந்திருந்த இரகசியத்தினுடைய ஐக்கியம் இன்னதென்று, எல்லாருக்கும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கிறதற்கு, இந்தக் கிருபை எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறினார் (வசனம் 11). அவர் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தை, “ஆதிகாலமுதல் அடக்கமாயிருந்து, இப்பொழுது தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களினாலே அநாதி தேவனுடைய கட்டளையின்படி வெளியரங்கமாக்கப்பட்டதும், சகல ஜாதிகளும் விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படிக்கு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிற இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறதான, இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிய பிரசங்கமாகிய” என்று கூறி முடித்தார் (ரோமர் 16:25, 26அ).

மீட்பின் இந்த “இரகசியத்தை” தேவன் தமது “ஊழியக்காரராகிய தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பிரசங்கித்தார்” என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 10ல் தூதன் எடுத்துரைத்தார் (வசனம் 6இ).³⁵ மேலும் அவர், ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படும்போது தேவனுடைய திட்டங்களும் நோக்கங்களும் “நிறைவேறும்” என்றும் வலியுறுத்தினார் (வசனங்கள் 6ஆ; 11:15ஐக் காணவும்). வில்காக் அவர்கள் தூதனின் வார்த்தைகள் பின்வருவது போன்று இருந்தன என்று தொகுத்துரைத்தார்: “எக்காளம் 7 என்பதே தேவனுடைய நாட்காட்டியின் அடுத்த நிகழ்ச்சியாக இருக்கும், அதுவே முடிவாக இருக்கும்.”³⁶

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நிச்சயமானவை என்று தூதன் அறிவித்தார், ரோம அரசாங்கத்தின் அநீதி பற்றிய கால அட்டவணையானது நீதி பற்றிய தேவனுடைய நாட்காட்டிக்கு இரண்டாம் இடத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுவதாயிருக்கும். தேவனுடைய விரோதிகள் தங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மோசமாக செயல்பட்டும்; அவர்களால் கர்த்தருடைய ஆணைகளை ஒன்றுமற்றதாக்க முடியாது.

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் இன்னமும் நிச்சயமானவைகளாகவே உள்ளன. தேவனுடைய வசனம் ஒருக்காலும் ஒழியாது (மத்தேயு 24:35; 1 பேதுரு 1:23). நீங்கள் அதில் நிச்சயமாக இருக்கலாம்!

முடிவுரை

அந்தச் சிறிய புத்தகம் வேறு என்னவாக இருந்தாலும், அது தேவனிடத்தில் இருந்து வந்த செய்தியாக உள்ளது, இவ்விதமாக அது அவரது வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையின் பண்பைக் கொண்டுள்ளது: இந்தச் செய்தியானது மாபெரியதாக, உலகளாவியதாக, கட்டுப்படுத்துவதாக, மாற்ற முடியாததாக இருந்தது. ஆகையால் யோவான், அதை மதிக்க, பாராட்ட, ஏற்றுக்கொள்ள, ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது - அதுபோன்றே நாமும் இன்றைய நாட்களில் வேதாகமம் என்ற தேவனுடைய செய்திக்குப் பதில்செயல் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைய நாட்களில் உலகமானது, அடிக்கடி தள்ளி வைக்கப்படுகிற வேதாகமம் என்ற புத்தகத்தில் உண்மையான சத்தியம் காணப்பட முடியும் என்ற உண்மையை உணர்ந்தறியாமல், “சத்தியம்” என்று சொல்லப்படுகிற விஷயம் பற்றிப் பைத்தியக்காரத்தனமான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது. கவிஞர் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார்,

நாம் உலகம் முழுவதிலும் சத்தியத்தைத் தேடுகின்றோம்; பொறிக்கப்பட்ட கல்லில் இருந்து எழுதப்பட்ட புத்தகங்களை வரை ஆத்துமாவின் பழைய மலர்க்காடுகள் அனைத்திலும் நன்மை, தூய்மை, அழகு என்பவற்றை முடித்து வைக்கின்றோம்; மிகத் சிறந்தவற்றைத் தேடி இளைப்படைந்தவர்கள், சான்றோர் யாவரும் கூறியவைகள் நமது தாய்மார்கள் வாசித்த புத்தகத்தில் உள்ளது என்று கண்டறிய நமது தேடுதலின் சமயில் இருந்து பின்னோக்கி வருகின்றோம்.³⁷

நாம் வேதாகமத்தை மதிக்கின்றோமா? நாம் அதைப் பாராட்டுகின்றோமா? நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோமா? அது நமது வாழ்வின் சட்டமாக உள்ளது என்று நாம் ஒப்புக்கொள்கின்றோமா? நாம் அவ்வாறு செய்தால், அதன் ஆணைகளுக்கு கீழ்ப்படிபவர்களாய் இருப்போம்.³⁸

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

இந்தப் பாடமும் அடுத்த பாடமும் பின்வரும் பிரதானக் கருத்துகளுடன் ஒரே பாடமாக ஒன்றிணைக்கப்படலாம்: (1) செய்தியை மதித்தல் (2) செய்தியை ஏற்புடையதாகக் குதல். இந்த அதிகாரத்தைப் பிரிக்கும் இன்னொரு வழிமுறை பின்வருமாறு: (1) செய்தியின் பண்பு மற்றும் (2) செய்தியின் வற்புறுத்துதல்கள்.

ஜான் ரிஸ் அவர்கள், அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிராத தமது பிரசங்கம் ஒன்றிற்கு “தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் வேதசாட்சிகளாக மரித்தவர்கள் ஆகியோரின் சபை” என்று தலைப்பிட்டு, அதில் அதிகாரம் 10ஐத் தூதனுடைய நிலைப்பாட்டில் இருந்து எடுத்துரைத்தார்: (1) தூதனைப் பற்றிய விவரிப்பு (வசனங்கள் 1-4), (2) தூதனின் அறிவிப்பு (வசனங்கள் 5-7), (3) தூதனின் நெறியாளர்கைகள் (வசனங்கள் 8-11).

அதிகாரம் 10, எழுத்தாளர்களைக் கவருகிறது. இவ்வசனப் பகுதியின் பாடங்களுக்கு நான் கண்டறிந்த தலைப்புகள் பின்வருமாறு: “வாசம்பண்ணும் வசனம்,”³⁹ “நிறைவேற்றப்பட்ட இரகசியம்,”⁴⁰ “இரக்கத்தின் இரகசியம்,”⁴¹ “மீட்பின் சுவிசேஷம்,”⁴² மற்றும் “வானவில் தூதன்.”⁴³ “ஒரு பெரிய தூதனும் ஒரு சிறிய புத்தகமும்” மற்றும் “திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய புத்தகம்” என்பவை சாத்தியமான பிற தலைப்புகளில் உள்ளடங்குகின்றன.

குறிப்புகள்

¹KJV வேதாகமத்தில் “mighty” என்றுள்ளது. எல்லாத் தூதர்களுமே பலத்தவர்களாகவோ அல்லது பலமானவர்களாகவோ உள்ளனர் (சங்கீதம் 103:20), ஆனால் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகம் பலத்தவர்களாக உள்ளனர் என்பது உறுதி. (அதாவது சில தூதர்களை காட்டிலும் அதிக வல்லமை உடையவர்களாவும் மற்றவர்களமீது அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாவும் உள்ளனர்.)²பீட்டர் பால் ரூபன் (1577-1640) என்பவர் லீபிளெமிங் நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் தமது காலத்தில் மிகப்புகழ்பெற்ற வரைகலைஞருமாய் இருந்தார். அவரது சித்திரங்களில் நன்கு அறியப்பட்டவை பல, மதம் பற்றிய கருத்துப் பொருளைக் கொண்டிருந்தன. ³Eugene H. Peterson, *Reversed Thunder* (San Francisco: HarperCollins Publishers 1988), 104. ⁴Michael Wilcock, *I Saw Heaven Opened: The Message of Revelation*, The Bible Speaks Today Series (Downers Grove, Ill.: Intervarsity Press, 1975), 100. ⁵இந்த தூதன் இயேசுவே என்று சிலர் நினைக்கின்றனர், ஆனால் இது அவ்வாறு இருப்பதில்லை: (1) இந்தப் புத்தகத்தின் வேறு எவ்விடத்திலும் இயேசு, ஒரு தூதன் என்று அழைக்கப்படவில்லை. (2) “மற்ற” என்ற வார்த்தையானது, “அதே வகையைச் சேர்ந்த இன்னொரு” என்று அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (3) வசனம் 6ல் தூதன் செய்ததுபோல் ஆணையிடுதல் என்பதை மகிமையுள்ள கர்த்தர் செய்வார் என்பது கற்பனை செய்ய கடினமானதாக உள்ளது. இந்தத் தூதன் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தூதன் (எடுத்துக்காட்டாக, காபிரியேல்) என்றோ அல்லது வரலாற்றில் ஒரு மனிதர் என்றோ கூட அடையாளப் படுத்துவதற்குப் பிற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வசனப்பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், இவர் ஊழியம் செய்யும்படி கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்ட “இன்னொரு [பெயர்ற்ற] பலத்த தூதன்” என்பவராகவே இருந்தார். “இந்தக் கூற்று இந்தச் சிறு புத்தகத்திற்குக் குறிப்பிட்டுள்ள பிரதிப் பெயர்களையும் உள்ளடக்குகிறது. ⁷Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 134. ⁸இது அனேகமாக, அதிகாரம் 5ன் முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகமாக இல்லாதிருந்தது: (1) அதிகாரம் 5ல் இருந்தது சாதாரண அளவுடையதாயிருந்ததாகக் காணப்பட்டது. அதே வேளையில் இது “சிறியதாக” இருந்தது (ஆங்கிலத்தில் இதை நாம் “a booklet” என்று அழைப்பதுண்டு). (2) அதிகாரம் 5ல் இருந்தது, முத்திரையிடப்பட்டதாகத் தொடக்கம் பெற்றது; இது திறந்ததாயிருந்தது - மற்றும் இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வினைச் சொல்லானது, இது திறந்திருந்ததாகவே தொடக்கம் பெற்றது என்பதையும் இது தொடர்ந்து திறந்தே இருக்கும் என்பதையும் குறிக்கிறது. ⁹KJV வேதாகமத்தில் “declared” என்றுள்ளது (இதைப் பின்பற்றி, தமிழ் வேதாகமத்தில் இங்கு, “அறிவித்த” என்றுள்ளது). ¹⁰ஆங்கிலத்தில் “preached” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது, நற்செய்தி அல்லது “சுவிசேஷம்” என்பதற்கான *euangelion* என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் வினைவடிவத்தில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. NASB வேதாகமத்தின் பக்க ஓரக் குறிப்பைக் காணவும். தமிழில் “சுவிசேஷமாய் அறிவித்தபடி” என்றேயுள்ளது.

¹¹நான், இந்தச் சிறு புத்தகம் அதிகாரம் 12 முதல் உள்ளவற்றைக் கொண்டிருந்தது என்ற கருத்திற்குச் சாய்கின்றேன். இந்தச் சிறு புத்தகம் யோவானை “இராஜாக்களுக்கு” பிரசங்கிக்கத் தகுதிப்படுத்திற்று (10:11), மற்றும் அதிராம் 17,

இராஜாக்களைப் பற்றி அதிகம் கூறுகிறது. ¹²இது 10:11ல் உள்ளது போன்ற எளிய செய்தியைக் கொண்டிருக்கலாம். கர்த்தருக்காகப் பேசுவதில் (அவருக்காக எழுந்து நிற்பதால் ஏற்படும் விளைவுகள் உட்பட) உள்ளடங்கியிருப்பது என்ன என்பதை யோவான் அறிந்திருந்தபடியால், தொடர்ந்து பிரசங்கிக்கும்படியான அறைகூவல் ஒரு கசப்பும் இனிப்புமான செய்தியாக இருந்திருக்கலாம். ¹³உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு நீங்கள் இந்தக் காட்சியைச் சித்தரிக்கையில், அக்கினிஸ்தம்பம் (சூதனின் கால்?) கடலில் வைக்கப்பட்டபோது, கடலானது அனேகமாக எப்படிக் கொந்தளித்திருக்கும் என்பதை நீங்கள் விவரிக்கக் கூடும். ¹⁴சில சத்தியங்கள் நமக்குத் தரப்பட்டாலும் அவற்றை நம்மால் புரிந்து கொள்ள இயலாது (ஏசாயா 55:8, 9). ¹⁵எரேமியா 25:30; யோவேல் 3:16; ஆமோஸ் 3:8; ஓசியா 11:10ஐக் காணவும். ¹⁶“ஏழு இடிகள்” என்பது வசனப்பகுதியின் நேரடி அர்த்தமான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. ¹⁷இது வெளிப்படுத்துதலின்போது பின்பற்றப்பட்ட செயல்முறை பற்றிய குறிப்பு ஒன்றை நமக்குத் தருகிறது. யோவான் இந்த தரிசனங்களைக் கண்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த வேளையிலும் கூட, அவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் எழுதினார் என்பது உறுதி. ¹⁸முன்பு நாம், முத்திரையொன்றின் மூன்று நோக்கங்களை வலியுறுத்தினோம்: (1) உரிமைத்துவத்தைச் சரிபார்க்க, (2) உண்மைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்த மற்றும், (3) உள்ளிருப்பவற்றைப் பாதுகாக்க. இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியத்தில் சிலவேளைகளில், முத்திரைகள் என்பவை கூடுதலான நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தன: உள்ளிருப்பவற்றை மறைத்தல். (தானியேல் 12:4ஐ வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:10 உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.) 10:4ல் “முத்திரைபோடுதல்” என்பது “அவற்றை எழுதவேண்டாம்” என்ற கட்டளையைப் போன்றதாகவே அர்த்தப்படுகிறது (காகிதத்தில் எழுதப்பட்டிராத ஒன்றை “முத்திரையிடுதல்” என்பது நேரடியான அர்த்தத்தில் சாத்தியமற்றதாகவே இருக்கும்). ¹⁹பரதீசுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது கண்டவற்றைக் கூறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிராத மனிதரை (பவுல்?)ப் பற்றி ஒப்பீடு ஒன்று இங்கு தரவழைக்கப்படலாம் (2 கொரிந்தியர் 12:4). ²⁰இடியின் இயல்பு பெரும்பாலும் புயலை அறிவிக்கிறது என்றும், வேதாகமத்தில் இடி என்பது பயங்கரத்தன்மை, வல்லமை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றின் அடையாளமாக உள்ளது என்றும் விளக்கவுரையாளர்கள் பலர் குறிப்பிடுகின்றனர் (எடுத்துக்காட்டாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:5; 6:1; 8:5; 11:19; 14:2; 16:18; 19:6 ஆகியவற்றைக் காணவும்). ஏழு இடிகளின் செய்தியானது, தேவபக்தியற்றவர்களீது தேவனுடைய கூடுதலான நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றியது என்று அவர்கள் முடிவு செய்கின்றனர். பலர், “ஏழு இடிகளின் சங்கீதம்” என்று ரபீக்கள் அழைக்கின்ற சங்கீதம் 29உடன் சில தொடர்புகளையும் காணுகின்றனர். அந்த சங்கீதத்தில், இடியானது தேவனுடைய குரல் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது, மற்றும் அது ஏழு முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவசனங்களில் தேவனுடைய குரலானது (யோபு 26:14; 37:5; யோவான் 12:28, 29 போன்ற வசனப்பகுதியில் உள்ளதுபோல) அடிக்கடி இடியுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

²¹இந்த இடத்தில் விளக்கவுரையாளர்கள், மிகுந்த கற்பனாசக்தி கொண்டவர்கள் ஆகின்றனர், சாத்தியக்கூறான காரணங்கள், “தேவபக்தியற்றவர்களுக்குத் தேவன் இனியும் எச்சரிக்கை கொடுப்பதில்லை என்று முடிவு செய்தார்” என்பதிலிருந்து, “நமது சிந்தைகள் இவ்வளவுதான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்” என்பது வரையுள்ளன. ²²Morris, 135. ²³William Hendriksen, *More Than Conquerors* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1954), 150. ²⁴Burton Coffman, *Commentary on Revelation* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1979), 225. ²⁵வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 10 முதற்பகுதியில் உள்ள காட்சியானது தானியேல் புத்தகத்தின் கடைசித் தரிசனத்தைப்

போன்றுள்ளது (தானியேல் 12). இவைகள் இரண்டும் எவ்வாறு ஒன்றுபட்டுள்ளன மற்றும் எவ்வாறு வேறுபட்டுள்ளன என்பதை குறிப்பிட்டு, நீங்கள் இந்த இரண்டு தரிசனங்களையும் ஒப்பிட விரும்பலாம். ²⁶சட்டப்பூர்வமான ஆணையிடுதல்கள் செயல்முறைப்படுத்தப்படும்போது சிலர், வேதாகமத்தின்மீது தங்கள் கைகளை வைக்க மறுக்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கைகளை பரலோகத்தை நோக்கி உயர்த்த விரும்புகின்றனர். இவ்விரு சைகைகளுமே அடிப்படையில் ஒரே விஷயத்தைக் குறிக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை என்பது உறுதி. ²⁷தேவனைப்பற்றிய விவரிப்பு, ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆணையுடன் நேரடியாக உறவுப்பட்டுள்ளது. தேவன் நித்தியமானவராகவும் எல்லாவற்றையும் படைத்த வராகவும் இருக்கின்றபடியால், அவர் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகின்றார்/ மற்றும் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்தவற்றை பலன் தருவதாக கொண்டுவரமுடியும். ²⁸வேதாகம காலங்களில், மனிதர்கள் இட்ட முக்கியத்துவமற்ற ஆணைகளுக்கு எதிராக வேதாகமம் போதிக்கிறது (மத்தேயு 5:34, 36; யாக்கோபு 5:12); நாம் நமது வார்த்தைகளின் மனிதர்களால் இருந்தால், நமது பேச்சை, தெய்வீக விஷயங்களைப் பயபக்தியற்ற வகையில் குறிப்பிடுவதைக் கொண்டு சிறப்பித்தல் என்பது அவசியமற்றதாக உள்ளது. இதற்கு மறுபுறத்தில், குடியரிமை ஆணைகளையும் (எண்ணாகமம் 5:19; நெகேமியா 5:12; மத்தேயு 26:63, 64), கர்த்தருக்கு முன்பாக ஏற்படுத்துகிற இராஜீகர் வாக்குறுதிகளையும் (ஆணைகளையும்) கூட (நடபடிகள் 18:18; எபிரெயர் 6:16) வேதாகமம் அனுமதிக்கிறது. எந்த ஆணையையும் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பாக அதைப் பற்றி ஜாக்கிரதையாய் சிந்திக்க வேண்டும் - அவ்வாறு ஒருமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டால், அது காத்துக் கொள்ளப்பட்டு வேண்டும் (எண்ணாகமம் 30:2). ²⁹Chronos என்ற வார்த்தையில் இருந்தே நாம் “chronology” (நாள் வரிசை) என்ற வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம். ³⁰வாழ்வில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் வரிசையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு “காலம்” என்பது போதுமான வழிமுறையாகவே உள்ளது. நித்தியத்தில் நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைமுறை நிச்சயமாகவே இருக்கும் என்பதால், அதில் “காலம் என்பது இராது” என்று கூறுதல் முற்றிலும் மிகச் சரியானதாக இராமற்போகலாம்.

³¹Chronos என்பது “தாமதம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இன்னொரு வசனப்பகுதிக்கு எபிரெயர் 10:37ஐக் காணவும் (இவ்விடத்தில் KJV வேதாகமம் “tardy” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது. இதைப் பற்றி, தமிழ் வேதாகமத்தில் “தாமதம்” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது). ³²மத்தேயு 13:11; லூக்கா 8:10; 1 கொரிந்தியர் 4:1; எபேசியர் 6:19; கொலோசெயர் 4:3ஐக் காணவும். ³³புதிய ஏற்பாட்டில் “இரகசியம்” என்ற வார்த்தையானது அவ்வப்போது இந்த அர்த்தம் கொண்டுள்ளது (1 கொரிந்தியர் 13:2; 14:2ஐக் காணவும்). இருப்பினும், “நட்பமான கருத்தில்” பயன்படுத்தப்படும்போது, புதிய ஏற்பாட்டில் “இரகசியம்” என்ற வார்த்தையானது, ஒருகாலத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்து, இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள விஷயத்தையே குறிப்பிடுகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் கூட, “இரகசியம்” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படும்போது, பொதுவாக அதைத் தொடர்ந்து ஒரு விளக்கம் வருகிறது (1:20; 17:5, 7). ³⁴குறிப்பிட்ட சில சத்தியங்களை மனிதர்களுக்கு வெளிப்படுத்துதல் பொருத்தமானது என்று தேவன் கண்டிராதிருந்தால், அவற்றை மனிதர்கள் புரிந்துகொள்ள இயலாது என்பதே “இரகசியம்” என்ற வார்த்தையின் மறைவான கருத்தாக உள்ளது. ³⁵யூதத்துவத் தீர்க்கதரிசிகளைப் பற்றியே இவ்விடத்தில் வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கலாம், ஆனால் முதல் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவத் தீர்க்கதரிசிகளும் இருந்தனர் (நடபடிகள் 13:1; 15:32; 21:10; 1 கொரிந்தியர் 12:28, 29; 14:29, 32; எபேசியர் 2:20; 3:5; 4:11). “தீர்க்கதரிசி” என்ற வார்த்தை தேவனுக்காகப் பேசுகின்ற

ஏவுதல் பெற்ற மனிதர் என்பதைக் குறிக்கிறது.³⁶Wilcock, 101. ³⁷John Greenleaf Whittier, in *Miriam* (quoted in David F. Burgess, comp., *Encyclopedia of Sermon Illustrations* [St. Louis: Concordia Publishing House, 1988], 23-24). ³⁸நீங்கள் இந்தப் பாடத்தை ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் எவ்வாறு தேவனிடத்தில் வருவது என்பதையும் தவறு செய்கின்ற கிறிஸ்தவர் எவ்வாறு திரும்புவது என்பதையும் விளக்கப்படுத்துங்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள, “தேவனுடைய எழுப்தல் அழைப்பு,” மற்றும் “பாவத்தின் சுய அழிவுத்தன்மை” என்ற பாடங்களின் முடிவுரையைக் காணவும். ³⁹Albert H. Baldinger, *Preaching From Revelation: Timely Messages for Troubled Hearts* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House 1960), 48. ⁴⁰Merrill C. Tenney, *Proclaiming the New Testament: The Book of Revelation* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1963), 51.

⁴¹D. T. Niles, *As Seeing the Invisible: A Study of the Book of Revelation* (New York: Harper & Brothers Publishers, 1961), 149. ⁴²Ibid., 149. ⁴³R. C. H. Lenski, *Interpretation of St. John's Revelation* (Columbus, Ohio: Wartburg Press, 1951), 310.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல்

ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. ஆறாம் முத்திரை மற்றும் ஏழாம் முத்திரை ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு “இடைமறித்தல்” ஏற்பட்டது. இப்போது, ஆறாம் எக்காளம் மற்றும் ஏழாம் எக்காளம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு “இடைமறித்தல்” உள்ளது. இந்த இரண்டு “இடைமறித்தல் களுக்கும்” இடையில் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?
2. இந்த “இடைமறித்தல்கள்” நமக்குக் கொண்டுள்ள மதிப்பு என்ன?
3. வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் நீங்கள் படிக்கத் தொடங்குமுன், தூதர்களை நீங்கள் எவ்வாறு சித்தரித்து இருந்தீர்கள்? ஏன்?
4. அதிகாரம் 10ன் பலத்த தூதனை விவரிக்கவும். இந்த விவரிப்பு உங்கள் சிந்தையில் விட்டுச் செல்லும் முழுமையான மனப்பதிவு என்ன?
5. இந்த சிறிய புத்தகம் பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
6. ஏழு இடிகளின் செய்தியைப் பதிவு செய்ய யோவான் அனுமதிக்கப் படாதது ஏன் என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
7. வசனம் 6ல் உள்ள “காலம் செல்லாது” என்ற வார்த்தையைக் குறித்துக் கலந்துரையாடவும்.
8. வசனம் 6ல் உள்ள “தேவனுடைய இரகசியம்” என்ற சொற்றொடரின் அர்த்தத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும்.

சிறு புத்தகம் வைத்திருந்த தூதன் (10:1, 2)